

רע"פ 3064/17 - רוני מולדובן, טלגל - מרום בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3064/17

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים:

1. רוני מולדובן
2. טלגל - מרום בע"מ

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: ר' שפירא, א' אליקים ו- ב' טאובר), מיום 16.3.2017, בעפ"ג 19823-02-17

בשם המבקשים:

עו"ד שי וולשטיין

בשם המשיבה:

עו"ד ציפי קוינט-שילוני

החלטה

הבקשה שבכותרת הועברה לטיפול בעת האחרונה.

1. במסגרת הבקשה מתבקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: ר' שפירא, סגן נשיא (אב"ד); א' אליקים, סגן נשיא; ב' טאובר), מיום 16.3.2017 בעפ"ג 19823-02-17, בגדרו נדחה ערעורו של מבקש 1 (להלן: המבקש) על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת ר' סגל מוהר), מיום 9.1.2017 בת"פ 64066-01-15.

עמוד 1

2. במסגרת גזר הדין, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 10 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהושתו בת"פ 2254/04 - חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שבסך הכל הועמד העונש על 15 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; קנס בסך של 50,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תמורתו. על מבקשת 2 (להלן: המבקשת), חברה בפירוק, הושת קנס סמלי בסך של 1,000 ש"ח.

רקע והליכים קודמים

3. ביום 2.11.2015 הגישה המשיבה כתב אישום מתוקן נגד המבקשים, במסגרתו נטען כי המבקשת, שהינה "עוסק מורשה" (בהתאם להגדרת סעיף 1 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק)), לא הגישה 37 דוחות תקופתיים, החל מחודש דצמבר בשנת 2008 ועד לחודש דצמבר בשנת 2011, באף אחד מן המועדים האפשריים על פי תקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976. כל זאת, בעת ששימש המבקש כמנהל פעיל במבקשת. המבקשים הואשמו אפוא בביצוע 37 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק.

4. ביום 20.3.2016 הורשע המבקש במיוחס לו על פי הודאתו, וביום 9.1.2017 נגזר דינו. במסגרת גזר הדין התייחס בית המשפט לכך שהצדדים הגיעו להסדר, לפיו חובו של המבקש יעמוד על סך של 690,000 ש"ח שישולמו ב-30 תשלומים, אלא שחוב זה לא שולם. נקבע כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש המתאים בגדר המתחם, התחשב בית המשפט בכך שהמבקש נמנע מלהסיר את המחדל במהלך תקופה ארוכה שבה הוא יכול היה לעשות כן. עוד התייחס בית המשפט לעברו הפלילי המכביד של המבקש, בקובעו לעניין זה כך:

"מדובר במי שנמנע מלהגיש דו"חות מס כחוק, במשך כ-16 שנים ברציפות כאילו אין דין ואין דין. העבירות שבגינן הורשע הנאשם בתיק זה בוצעו על ידו במהלך 3 שנים לאחר שבמשך השנים שקדמו להן הוא היה נתון בהליכים משפטיים בגין עבירות דומות והדבר לא הרתיעו מלהמשיך ולנהוג באותה דרך פסולה של אי הגשת דו"חות מס. לרשויות המס."

לאור האמור השית בית משפט השלום על המבקש את העונשים המתוארים לעיל.

5. ביום 8.2.2017 ערער המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש. המשיבה טענה מנגד כי העונש הינו קל ואין כל הצדקה להתערב בו. ביום 16.3.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, הותיר את העונש על כנו וקבע בין היתר כי לטעמו העונש שהוטל על המבקש נוטה לקולא, במיוחד בהתחשב בכך שגם המאסר על תנאי הופעל כשרק חציו במצטבר.

מכאן הבקשה שלפני.

6. לשיטת המבקשים, רשות המיסים "פועלת בתחבולה" ולמעשה משדלת את המבקש לפעול מאחורי גבו של בית המשפט המחוזי בתיק הפירוק, וליצור העדפת נושים אסורה. נטען כי חרף ההסדר אליו הגיעו הצדדים, ובניגוד להתחייבות רשות המיסים, לאור החשש מהעדפת נושים אסורה, מסרבת רשות המיסים להמציא למבקש שוברי תשלום. הוא אף התבקש להמציא ערב אשר יחתום על תצהיר מיוחד שהוכן עבורו, וישלם במקומו את החוב לרשות המיסים. חרף כל המאמצים שעשו המבקשים, המשיבה לא סייעה בפתרון הבעיה שהתעוררה ולא אפשרה למבקשים להסיר את המחל. במצב דברים זה קמה להם טענת "הגנה מן הצדק". לעניין זה נטען כי עניינו של המבקש מעורר שאלה משפטית חשובה ורחבה, הנוגעת למדיניות רשות המיסים באשר לכלל הנאשמים שמבקשים להסיר מחלל בנסיבות בהן החברה הנאשמת מצויה בפירוק, מבלי שהדבר ייחשב להעדפת נושים אסורה.

7. שאלה משפטית נוספת המתעוררת לשיטת המבקשים, נוגעת להפעלתו של מאסר מותנה שלא כדין על המבקש. כך, עונש המאסר על תנאי שהושת על המבקש בת"פ 2254/04 נוגע לעבירות שבוצעו בין החודשים אוקטובר 2001 - אפריל 2004. היינו, המבקש נותן היום את הדין, בין היתר, בגין עונש מאסר על תנאי שניתן לפני למעלה מעשור, ובגין עבירות שחלקן בוצעו בראשית שנות האלפיים. לגרסתו עוד, גם כתב האישום בעניינו הוגש בשיהוי ניכר, שכן הוא הואשם בשנת 2015 בגין עבירות שבוצעו בין חודש דצמבר 2008 ועד לחודש דצמבר 2011. לאור כל האמור נטען כי המדובר בנסיבות יוצאות דופן, אשר יש בהן כדי להצדיק בחינה ב"גלגול שלישי". עוד טען המבקש כי בית משפט השלום התעלם מנסיבותיו האישיות ובכללן, מהודאתו, מהשפעת העונש שהוטל עליו ועל בני משפחתו וממצבה הכלכלי הרעוע של המשפחה.

8. מנגד, לטענת המשיבה הבקשה אינה עומדת בקריטריונים אשר הותוו בפסיקה והמצדיקים מתן רשות ערעור. נטען כי הבקשה מכוונת כולה כנגד חומרת העונש, אלא שגזר הדין מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום והוא נמוך בהרבה מן העונש לו עתרה המשיבה. עוד הודגש כי אף בית המשפט המחוזי קבע כי העונש נוטה לקולא. עוד התייחסה המשיבה להיקף העבירות אותן ביצע המבקש וכן לעברו הפלילי המכביד, אשר כולל 6 הרשעות (ובתוכן ההליך שבעניינו) בעבירות מס שבוצעו במהלך שני העשורים האחרונים.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה, בחומר שצורף לה ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם של הצדדים הישירים להליך, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 9094/16 נעימי נ' מדינת ישראל (12.4.2018); רע"פ 1122/17 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (5.7.2017)). ברם, חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו כסות עקרונית, שעניינה בשאלה כיצד יוכל נישום להסיר את מחללה של חברה בפירוק, מבלי שהדבר ייחשב כהעדפת נושים אסורה, שאלה זו כלל לא מתעוררת בעניין שלפנינו. זאת, מפני שהמבקש יכול היה לשלם את חובו בהזדמנויות שונות, עוד בטרם התעורר עניין "העדפת הנושים" המוזכר בעניינו.

11. גם דין טענתו של המבקש כי המאסר על תנאי הופעל בעניינו שלא כדין, להידחות. ראשית, במסגרת גזר הדין בת"פ 2254/04 נקבע כי המאסר על תנאי יופעל "אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מהסוג שבהן הורשע בתיק זה ויורשע בה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה". כפי שעולה מתגובת המשיבה לבקשה, המבקש שוחרר ממאסר בתאריך 20.5.2007, והעבירות מושא הבקשה הנוכחית בוצעו בין השנים 2008 ל-2011. היינו, העבירות מושא הבקשה בוצעו כשנה בלבד לאחר שחרורו, ומכאן שהפעלת המאסר על תנאי על ידי בית משפט השלום נעשתה כדין. מה גם שאין כל יסוד לטענה שלא ניתן להפעיל מאסר על תנאי רק בשל העובדה שחלף זמן מאז ביצוע העבירות בגין הוטל המאסר על תנאי. עוד יצוין כי בעת שהפעיל את המאסר על תנאי, התחשב בית משפט השלום בנסיבותיו הקונקרטיות של המבקש, ביניהן השיהוי בהגשת כתב האישום והעובדה שמדובר במאסר על תנאי שרק חלק מן העבירות שבגין הוא הורשע כעת מפעילות אותו.

נוכח האמור, לא מצאתי מקום להתערב בשיקול דעתו של בית משפט השלום לעניין הפעלת המאסר על תנאי.

12. בנוסף, כפי שנפסק לא אחת, השגה **על חומרת העונש איננה מקימה, על דרך הכלל, עילה לדין "גלגול שלישי", אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות** (ראו למשל: רע"פ 9137/16 שריג נ' מדינת ישראל (26.3.2018); רע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל (26.3.2017)). בענייננו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים, באופן היכול להצדיק את התערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: רע"פ 8423/16 דגן נ' מדינת ישראל (9.11.2016)). **די אפוא בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה.**

13. מעבר לדרוש, אף לגופם של דברים, דין הבקשה להידחות. מעיון בגזר דינו של בית משפט השלום ניכרת התייחסות רבה לאופי העבירות והיקפן, כמו גם לנסיבותיו האישיות של המבקש ובכללן, עברו הפלילי המכביד מחד גיסא, האחריות שנטל על מעשיו והשיהוי בהגשת כתב האישום נגדו מאידך גיסא. יתר על כן, בפסק דינו התייחס בית המשפט המחוזי גם לעבירות הדומות שביצע המבקש בעברו, שנדונו בהליך רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014). במסגרת ההליך האמור הושת על המבקש בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי עונש זה נוטה לקולא נוכח עברו הפלילי המכביד. כמו כן, יש מקום להדגיש בענייננו את חומרתה הרבה של עבריינות המס, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח (וראו למשל: רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013)). לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט בעניין רע"פ 10699/07 קובן נ' מדינת ישראל (20.01.2008):

"בית-משפט זה כבר עמד על החומרה הרבה של העבירות הכלכליות ופגיעתן הקשה במשק ובערך השוויון בעמידה בנטל המס. לא אחת נקבע על-ידי בית-משפט זה, כי כאשר מדובר בעבירות כלכליות, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד ואת יסוד ההתרעה הנדרש ביחס לביצועה."

דברים אלו יפים במיוחד לענייננו, נוכח הישנותן של עבירות המס בהן הורשע המבקש.

14. **נוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.** המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו בתאריך

17.5.2018 עד לשעה 10:00 בבית מעצר קישון, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים מס': 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ב' באייר התשע"ח (17.4.2018).

ש ו פ ט
